

Clothed in Inclusive Love

(Preached by Cheryl Williams at FBC on Pentecost Sunday June 22nd 2025 – Galatians 3:25-29 & Luke 8:26-39)

با عشق فراگیر

در روز پنطیکاست یکشنبه ۲۲ ژوئن ۲۰۲۵ - غلطیان ۲۹-۳:۲۵ و لوقا FBC (موعظه شده توسط شریل ویلیامز در ۸:۲۶-۳۹)

هفته گذشته در طول هفته پناهندگان، برنامه آشپزی آدام لیاو را تماشا کردم و هر روز او دو نفر را که به عنوان پناهنده به استرالیا آمده بودند، تماشا می‌کرد. آنها نه تنها دستور العمل‌های شگفت‌انگیزی را به اشتراک می‌گذاشتند، بلکه داستان‌هایی از مقاومت و شجاعت و استقبالی که معمولاً در استرالیا از آنها می‌شد، به اشتراک می‌گذاشتند. آنها از سودان، افغانستان، ایران، اوکراین و بسیاری از جاهای دیگر آمده بودند. همچنین هفته گذشته شنیدم که دو نفر از دوستان ایرانی من از برانزویک تابعیت خود را دریافت کرده‌اند که برای من بسیار خوشحال کننده بود زیرا آنها سال‌ها در استرالیا منتظر ماندند و با وجود سختی‌هایی که در اینجا داشتند، هر دو از من در زندگی خود استقبال کردند.

طبق گزارش سازمان ملل متحد، تعداد افرادی که به دلیل جنگ و درگیری آواره شده‌اند به سطح بی‌سابقه‌ای رسیده است و بیش از ۱۲۰ میلیون نفر در جهان به اجبار آواره شده‌اند. در دهه گذشته، تعداد پناهندگان سه برابر شده و تقریباً به ۴۴ میلیون نفر رسیده است. این یعنی ۴۴ میلیون نفر به دنبال امنیت، استقبال، شفقت و خانه هستند. با توجه به درگیری‌ها در خاورمیانه و بخش‌هایی از آفریقا، از فکر کردن به اینکه امسال چند نفر دیگر هم خواهند بود، متنفرم.

کتاب مقدس حرف‌های زیادی برای گفتن به ما دارد در مورد اینکه چگونه باید با غریبه‌ها در میان خودمان رفتار کنیم، چه پناهنده باشند، چه پناهجو یا مهاجر. آنها در کنار بیوه‌ها و یتیمان، کسانی هستند که ما به محافظت و تأمین آنها فراخوانده شده‌ایم، ما نمی‌توانیم اجازه دهیم که آنها در جامعه ما بیگانه باشند.

عیسی در داستان امروز ما با یک بیگانه روبرو می‌شود. همانطور که او در حال انجام کار خود برای شکستن موانع و درمان دلسوزانه با مالیات‌گیران، خارجی‌ها، زنان، افراد مبتلا به بیماری‌های شدید یا سایر مواردی است که آنها را در جامعه خود بیگانه کرده است، با مردی روبرو می‌شود که در حومه شهر زندگی می‌کند. او برهنه و در گورستان زندگی می‌کند و به وضوح تحت تأثیر نوعی بیماری روانی است. پس از یک ماجرا با چند خوک که در ابتدا کشاورزان محلی خوک را آزار می‌داد، عیسی قادر است این مرد را به کمال بازگرداند. او اکنون لباس پوشیده است (هم با لباس‌های واقعی و هم با عقل سلیم، همانطور که متن به ما می‌گوید)، و در کنار عیسی نشسته و می‌خواهد به جمع یاران عیسی بپیوندد و از او پیروی کند. عیسی در عوض به او می‌گوید که به خانه برود و به مردم بگوید که خدا برای او چه کرده است. عیسی موانعی را که او را مجبور به بیگانه بودن کرده بود، در هم شکسته است. او او را تشویق می‌کند که به سوی کسانی که او را طرد کرده بودند، بازگردد، شاید او را به چالش بکشد تا یک دایره بزرگ فراگیر دور کسانی که از او دوری کرده بودند، به عنوان راهی برای نشان دادن عشق فراگیر خدا، بکشد.

پولس در نامه خود به غلطیان به کلیسای آنجا یادآوری می‌کند که آنها در مسیح پوشیده شده‌اند. به نظر می‌رسد «پوشش» موضوع اصلی در قرائت‌های امروز ما باشد. به دلیل غسل تعمیدهایمان، ما در مسیح پوشیده شده‌ایم، در مسیح پیچیده شده‌ایم، در مسیح ادغام شده‌ایم، فرزندان خدا هستیم. سپس پولس به توصیف این موضوع می‌پردازد که دیگر یهودی یا یونانی، برده یا آزاد، مرد و زن نیستند. دیگر نیازی به تمایزاتی که باعث جدایی می‌شوند نیست، وقتی کسی در مسیح ملبس است، مرزهای قومی، اجتماعی-اقتصادی و جنسیتی غیرضروری هستند. در وهله اول شما فرزند خدا هستید، این هویت اصلی شماست و سایر تفاوت‌ها فرعی و کم‌اهمیت هستند.

ملبس بودن در مسیح به معنای عدم وجود سلسله مراتب است، هیچ‌کس از دیگری بهتر نیست، همه ما به یک اندازه دوست داشته می‌شویم، به یک اندازه در جامعه سهیم هستیم، به یک اندازه ارزشمند و مهم هستیم. در زمان پولس این مفهوم ضد فرهنگی بود، در آن زمان نظم در جامعه وجود داشت که مردان در بالا و بردگان، زنان، کودکان و حیوانات در پایین قرار داشتند.

این مفهوم در جامعه ما نیز ضد فرهنگی است، در حالی که ممکن است تمایزی بین برده و آزاد نداشته باشیم، اما تمایزات دیگری داریم که همیشه قائل می‌شویم. اگر به نوع تمایزاتی که در دنیای خود قائل می‌شویم، گاهی آگاهانه و گاهی ناخودآگاه، فکر کنید، چه چیزی به ذهنتان خطور می‌کند؟ ثروتمند و فقیر، بی‌خانمان یا بی‌خانمان، توانمند و ناتوان، تحصیل کرده یا غیرتحصیل کرده، همجنس‌گرا یا دگرجنس‌گرا، پناهجو یا مهاجر، بومی یا غیربومی، جیلونگ یا کالینگوود، پروتستان یا کاتولیک و این فهرست همچنان ادامه دارد.

Clothed in Inclusive Love

(Preached by Cheryl Williams at FBC on Pentecost Sunday June 22nd 2025 – Galatians 3:25-29 & Luke 8:26-39)

عیسی و پولس برای کسانی که از چنین تمایزاتی برای تفرقه افکنی استفاده می کنند، وقت ندارند و ما هم نباید وقت داشته باشیم. مطمئناً، برخی از این تمایزات ممکن است راهی برای توصیف ما باشند، و ما اغلب این کار را هنگام معرفی خود به دیگران انجام می دهیم - من در مورد خودم می گویم که من یک زن سفیدپوست تحصیل کرده استرالیایی هستم که طرفدار تک چشم جیلونگ هستم. این تا حدودی به شما در مورد من می گوید، اما به هیچ وجه من را تعریف نمی کند و چیزهای بیشتری در مورد اینکه من چه کسی هستم وجود دارد. همین امر در مورد شما نیز صدق می کند. امیدوارم چنین توصیفی به جای اینکه منجر به قضاوت در مورد اینکه من چه کسی هستم و چه فکر می کنم، شود، باعث گفتگو شود. بنابراین، پوشیدن لباس مسیح، پوشیدن لباس عقل سلیم مانند مردی که در داستان اول ما به کمال رسیده است، چه پیامدهایی برای ما در کلیسا در سال 2025 دارد؟

اگر می خواهیم واقعاً از دیگران استقبال کنیم، بپذیریم و در آغوش بگیریم، باید از مناطق امن خود خارج شویم. ترس ما از تفاوت باید کنار گذاشته شود. ما باید کنجکاو خود را در هنگام گوش دادن به داستان های دیگران در آغوش بگیریم. تمایل انسان به نتیجه گیری عجولانه و قضاوت باید کنار گذاشته شود.

ما باید با دقت به دیگران گوش دهیم.

ما نمی توانیم بر دیگران قدرت اعمال کنیم؛ تنها قدرتی که داریم باید قدرت مشترک باشد.

ما باید طوری زندگی کنیم که انگار همه برابریم. وقتی در مدرسه بودم، مجبور بودیم رمانی به نام «مزرعه حیوانات» اثر جورج اورول را بخوانیم که داستانی بر اساس پویایی قدرت در جامعه با استفاده از تشبیه یک مزرعه بود. در داستان، خوک ها در صدر بودند و جمله ای در رمان وجود دارد که می گوید چیزی شبیه به «همه خوک ها برابرند اما برخی برابرتر از دیگران هستند». وقتی ما لباس مسیح را پوشیده ایم، هرگز نمی تواند چنین باشد.

ما باید با یکدیگر مانند برادر و خواهر رفتار کنیم - ما خانواده هستیم و حتی اگر از یکدیگر آزرده خاطر شویم، همیشه پشت یکدیگر خواهیم بود. ما همیشه از یکدیگر دفاع خواهیم کرد. ما همیشه امنیت یکدیگر را تضمین خواهیم کرد. ما همیشه می خواهیم آنها در هر کاری که انجام می دهند موفق باشند. ما همیشه به آنچه هستند افتخار خواهیم کرد. ما همیشه آنها را دوست خواهیم داشت.

ما همیشه از دیگران در حلقه خود استقبال می کنیم و هرگز کسی را بیرون از حلقه نمی گذاریم. ما باید همچنان به دنبال ایستادگی در برابر این دیدگاه در این کشور باشیم که برخی از افرادی که به دنبال پناهندگی هستند «غیرقانونی» هستند. وقتی ما در مسیح پوشیده شده ایم، همیشه به دنبال امنیت و استقبال از آنها خواهیم بود.

ما همیشه یکدیگر را ایمن نگه خواهیم داشت.

همانطور که در حال حاضر به سراسر جهان نگاه می کنیم، به راحتی می توان احساس غرق شدن کرد، به خصوص که به نظر می رسد در آستانه جنگ جهانی هستیم. اگر همه ما در مسیح پوشیده بودیم، اگر به دنبال شکستن موانعی بودیم که ما را از هم جدا می کنند، اگر به دنبال امنیت برای همه بودیم، اگر به انسانیت مشترک خود اذعان می کردیم، اوضاع چقدر متفاوت می شد.

بیابید شروع کنیم، ما هستیم، برخی از قدرتمندترین جنبش های جهان تنها با تعداد کمی شروع شدند.

بیابید شعر ادوین مارکهام را زنده کنیم

او دایره های کشید که مرا دور کرد -

بدعت گذار، شورش کن، چیزی برای زیر پا گذاشتن

اما عشق و من هوش پیروزی داشتیم

ما دایره های کشیدیم که او را در خود جای داد.

برادران و خواهران، بیرون بروید و آن دایره ها را گسترده تر کنید. آمین.